Ч. 130 Субота 12 червня (24) 1893. Рôкъ III.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Администрація: улица Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францішканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѝ.

Рекламаціи неопечатанѝ вôльни вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

Передплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Цѣкаве именоване на Шлеску.

Віцемаршалкомъ сойму краевого на Шлеску австрійскôмъ именованый кардиналъ-епископъ вроцлавскій дръ Юрій Коппъ, которого епархія складає ся по части зъ австрійского, по части зъ прускогo Шлеска. Ґр. Таффе — пишуть зъ Вѣдня до Czas-у — зробивъ знову несподѣванку кругамъ политичнымъ! Хто бывъ бы догадувавъ ся, що наслѣдникомъ бурмістра Демеля въ урядѣ заступника маршалка краевого стане — кардиналъ и то кардиналъ прускій, бо хочь въ наслѣдокъ вынесеня єго на епископскій престолъ вроцлавскій дръ Коппъ ставъ ся по правѣ рôвночасно горожаниномъ австрійскимъ, то всежь таки єсть вôнъ на дѣлѣ въ першôмъ рядѣ горожаниномъ прускимъ. Передовсѣмъ, о скôлько памятаємо — каже згадана ґазета дальше — не бывало доси въ Австріи, щобы кардиналъ займавъ урядъ віцемаршалка сойму краевого; были вправдѣ игумены, епископы, навѣть архіепископы, але остаточно здаєсь то не конче до лиця кардиналови посада віцемаршалка соймику, що має ледви 31 членôвъ, бо кардиналамъ въ Австріи признає ся права удѣльныхъ князѣвъ (н. пр. право неставаня особисто передъ судомъ). Що кард. дръ. Коппъ принявъ сю посаду, то очевидно стало ся то за попереднымъ єго запытанємъ и єсть то безъ сумнѣву актъ чемности для Австріи и якъ колибъ вотумъ довѣря для ґр. Таффого. Зъ другои стороны правительство при выборѣ наслѣдника Демеля было очевидно въ труднôмъ положеню. Кого небудь было бы оно вызначило зъ мѣсцевыхъ кандидатôвъ на се становище, помененѝ партіи были бы негодували. Въ виду кард. Коппа упадуть всякѝ мѣсцевѝ ривализаціи. Може впрочôмъ и недавна гостина кард. Коппа стоить въ звязи зъ сею справою.

Кард. дръ Юрій Коппъ єсть сыномъ убогого ткача и родивъ ся въ 1837 р. въ Дудерштадтѣ въ Ганноверѣ. Скôнчивши ґимназію бувъ два роки урядникомъ при телеґрафѣ, вôдтакъ вступивъ до духовнои семинаріѣ и высвятивъ ся въ 1862 р. Въ 1881 р. бувъ вôнъ именованый епископомъ въ Фульдѣ, въ 1887 р. по смерти еп. Герцоґа бувъ вôнъ именованый княземъ-епископомъ вроцлавскимъ, а кôлька мѣсяцѣвъ тому назадъ удержавъ достоиньство кардинала.

Єсть то безперечно — каже Czas — незвычайне именоване якъ зô взгляду на особу нового віцемаршалка, такъ и зъ причины єго урядового становища. Кардиналъ Коппъ єсть пôдданымъ прускимъ и членомъ прускои рады державнои, а теперь буде заступникомъ предсѣдателя одного изъ австрійскихъ тѣлъ праводавчихъ. Формальне сполучене тыхъ урядôвъ не представляє нѣякои неправильности; князь-епископъ вроцлавскій має въ шлескôмъ соймѣ голосъ вірильный, єсть отже членомъ того сойму, а яко такій може сповняти всѣ уряды автономичнѝ на Шлеску. Политично, єсть именоване кардинала обявомъ вымимково дружныхъ вôдносинъ, якѝ теперь суть межи Австріею а Нѣмеччиною. Правительство — каже Czas дальше — зробило найлѣпше, повѣряючи оденъ изъ найвысшихъ урядôвъ высокому достойникови церковному, чоловѣкови великихъ прикметъ духа и серця, зручному и щасливому политикови. Вже самъ фактъ, що достоиньство віцемаршалка не одержавъ якій членъ нѣмецкои партіѣ либеральнои, можна смѣло назвати успѣшнымъ, бо та партія, котра до недавна панувала на Шлеску нероздѣльно, вôдзначала ся тамъ ґерманизаційною заѣлостію и безвзглядною неохотою до славяньскои а спеціяльно до польскои людности тои провинціѣ.

Въ кореспонденціи зъ Вѣдня каже ся знову такъ: Всѣ, що знають особисто кардинала Коппа, приписують єму незвычайну енерґію и интелиґенцію. Хочь вôнъ родовитый Ганноверчикъ, отже „Прусакомъ зъ примусу“, то таки уважають єго теперь яко ревного репрезентанта прускогo патріотизму и мужа довѣря берлиньского двору. Зъ тымъ всѣмъ не боимо ся, щобы вôнъ задумувавъ примѣняти спеціяльно прускѝ засады до справъ австрійского Шлеска, але предвиджуємо, що яко заступникъ маршалка краевого въ Опавѣ, буде увзглядняти выключно интересы и права монархіѣ. Якъ бы й не було, ґр. Таффе доказавъ знову, що умѣє здобувати ся на комбинаціи такъ смѣлѝ и непредвидженѝ, що всѣхъ дивують. Та выпробована здôбнôсть ґр. Таффого оправдає ся мабуть такожь и въ виду найновѣйшихъ демонстрацій нѣмецкои партіѣ въ Чехахъ.

Переглядъ политичный.

Подана одною изъ вѣденьскихъ часописей вѣсть, будьто бы міністеръ п. Залескій думавъ подати ся до димісіѣ, єсть зовсѣмъ безосновна.

Вчера розпочали ся знову перерванѝ передъ кôлькома тыжднями переговоры въ справѣ заключеня угоды торговельнои зъ Румуніею.

Вчерашне засѣдане французскои палаты пословъ было дуже бурливе. По довшôй сварцѣ въ палатѣ вôдчитавъ пос. Мільвоає лісту, заосмотрену печаткою анґлійскои амбасады, зъ котрои має выходити, що Бірдо достававъ вôдъ Анґліѣ 2000, Маре 200, Клємансо 20.000 а Рош-

ЦИГАРНИЦЯ.

Зъ россійского. — Трояньского.

Всѣ урядники въ бюрѣ не мало здивували ся, коли писарь Петро Сергієвичь Пальчіковъ выймивъ одного дня зъ кишенѣ бурштинову цигарницю. Они дивували ся тымъ бôльше, що то було на двайцятого того мѣсяця.

Цигарниця була досыть велика зъ срѣбнымъ обручикомъ на кôнци та й тому дуже хороша. Петро Сергієвичь выймивъ єѣ торжественно зъ коробки таки въ очахъ здивованыхъ товаришѣвъ, вложивъ въ ню папѣроску и закуривъ. Всѣ мовчали и чекали, що то буде, а вôнъ тягнувъ зъ неи дымъ цѣлымъ ротомъ и пускавъ вôдтакъ носомъ, нѣбы то чекаючи, ажь засхне письмо на листѣ паперу, котрый вôнъ якъ разъ записавъ.

Товаришѣ разъ у разъ выпытували єго зъ цѣкавости.

— Правдивый бурштинъ — каже Пальчіковъ — пять рублѣвъ заплативъ за него.

Декотрѝ урядники ажь побѣлѣли изъ зависти. А вже найприкрѣйше стало писареви Иванови Ивановичу Яґодінову, приятелеви и товаришеви Пальчікова.

Тутъ треба сказати, що Яґодінъ и Пальчіковъ, хочь они впрочôмъ были дуже добрѝ приятелѣ, были собѣ завзятыми суперниками. Але то суперництво обмежало ся лишь на рѣчи толетовѝ. Коли Пальчіковъ купивъ собѣ нову камизельку, то заразъ и Яґодінъ мусѣвъ таку саму мати. Колижь Яґодінъ заткнувъ собѣ въ кравату яку нову шпильку або причепивъ до золотого ланцушка вôдъ годинника яку нову причѣпку, то заразъ мусѣвъ и Пальчіковъ мати подôбну, коли не ще красшу. Оденъ хотѣвъ поставити ся понадъ другого, хочь ихъ то неразъ тяжко добре коштувало.

Зъ того, що сказано, можна вже легко зрозумѣти, що нова, хитра цигарниця Пальчікова мусѣла Яґодіна вколоти таки въ само серце.

— Ледви чи й де знайде ся красша, а коли й знайде ся, то десь треба за ню заплатити велику купу грошей — подумавъ собѣ Яґодінъ дивлячись завистнымъ окомъ на цѣнный предметъ свого приятеля.

Навѣть и самъ столоначальникъ Онисимъ Петровичь приступивъ до стола, оглянувъ уважно цигарницю а вôдтакъ сказавъ:

— Таки хороша, нема що казати, але пѣнкова була бы ще красша.

— Таки направду кажете, Онисиме Петровичу, що пѣнкова цигарниця єсть далеко красша? — спытавъ Яґодінъ столоначальника усмѣхаючись злобно.

— А вжежь, що красша, та й дешевша! При пѣнковыхъ цигарницяхъ має ся ще й ось яку користь: коли она красно закурить ся, то вартôсть єѣ иде значно въ гору.

На тѝ слова столоначальника Яґодінови ажь лекше вôдотхнуло ся.

— А чи богато треба часу, щобы така цигарниця закурила ся? — выпытувавъ ся вôнъ дальше.

— Звычайно дає ся єѣ якому воякови до закуреня; єму платить ся пôвъ рубля, але зато она за мѣсяць чорна якъ вуголь.

Та розмова понижаюча вартôсть бурштиновои цигарницѣ Пальчікова, вразила єго дуже.

— Якъ то може бути? — каже вôнъ. — Я того не розумѣю, длячого закурена цигарниця пѣнкова має мати бôльшу вартôсть якъ така бурштинова?

— Бо зъ неѣ дымъ не такій острый, мôй любый — каже єму на то столоначальникъ. А впрочôмъ стане вôдъ дыму цигарниця така тверда якъ камѣнь; хочь бы нею зъ цѣлои силы кинувъ до землѣ, то она нѣякъ не розобє ся!

Яґодінъ тѣшивъ ся, що ажь страхъ!

Пальчіковъ оскорбленый тымъ, сказавъ на то: Нехай собѣ, а я таки завсѣгды волѣю бурштинову.

Коли вôнъ ще дальше не перестававъ выхвалювати свою бурштинову цигарницю, каже до него столоначальникъ.

— Бурштинова цигарниця може легко

форъ 3600 фунтôвъ штерлінґôвъ. Мільвоає давъ при тôмъ спôзнати, що Ҝлемансо хотѣвъ выдати Корсику Италіи а Єгипетъ Анґліи.

„Аґентія Далзіеля“ доносить, що россійскій міністеръ справъ внутрѣшныхъ Ґірсъ въ розмовѣ зъ ґр. Кальнокимъ пôдчасъ свого побуту у Вѣдни мавъ сказати, що Россія буде терпеливо глядѣти на панованє кн. Фердинанда и Стамболова въ Болгаріи, полишаючи часови доконанє змѣны въ вôдносинахъ. Навѣть колибъ Болгарія оголосила свою независимôсть, то Россія не буде тому противитись, бо остаточно довело бы то до вôйны. Россія не годить ся на теперѣшну політику въ Болгаріи, противну интересамъ Россіє и Туреччины а навѣть и берлиньскôй угодѣ, але постановила рѣшучо не мѣшати ся до внутрѣшныхъ справъ княжества.

Новинки.

Львôвъ дня 23 червня.

— **Перенесеня.** Дирекція почтъ и телеґрафôвъ перенесла асистентôвъ почтовыхъ: Стефана Роґальского зъ Тернополя до Львова и Антона Котовича зъ Сянока до Калуша.

— **Конкурсы.** Окружна рада шкôльна въ Самборѣ розписує конкурсъ на посады: римо кат. катихита при женьскôй школѣ въ Самборѣ; двохъ молодшихъ учителѣвъ при 6 клясовôй школѣ мужескôй въ Самборѣ; молодшихъ учителѣвъ при 2 клясовыхъ школахъ въ Бисковичахъ, Стрѣлковичахъ и Сусѣдовичахъ; вкôнци на посады учителѣвъ при 1 клясовыхъ школахъ: въ Бережници, Билинцѣ малôй, Бурчичахъ старыхъ, Быковѣ, Биличахъ, Ковеничахъ, Мистковичахъ, Моровичахъ, Новошичахъ, Вôльшанику, Ортиничахъ, Озиминѣ, Роґознѣ, Ступници, Сѣдôмъ, Торгановичахъ, Ваневичахъ, Зворѣ, Чаплихъ, Монастирци великôмъ, Пиняпахъ и Волощи. Подане треба вносити до кôнця липня с. р.

— **Выстава шкôльництва.** Ц. к. краєва Рада шкôльна рѣшила взяти участь въ краєвôй выставѣ въ 1894 роцѣ и устроити выставу шкôльництва, о скôлько оно стоить пôдъ єѣ зарядомъ. Тота выстава буде мѣститись въ особнôмъ павільонѣ, выставленôмъ приватнымъ коштомъ Є. Ексц. п. Намѣстника ґр. Баденього. Проґрама выставы шкôльнои обôймає: 1) охоронки и фребльѣвскй огороды т. є. обставу и приборы, взôрцеву бібліотечку, таблицѣ и даты статистичнй; 2) школы народнй и выдѣловй т. є.: збôрникъ законôвъ, приписôвъ, справозданъ, карты, выказуючй число шкôлъ и фреквенцію, пляны шкôльныхъ будынкôвъ и огородôвъ, средства науковй шкôлъ доповняючихъ и т. ин.; 3) семінаріѣ учительскй, т. є. пляны науковй, приборы науковй, бібліотеку педаґоґічну, ґрафічне представленє розвою семінарій, взôрцевй роботы ученикôвъ семінарій и учителѣвъ шкôлъ народныхъ; 4) институціи добродѣйно выховуючй, именно: интернаты, заведеня выховуючй для сирôтъ, заведеня спеціяльнй для темныхъ и глухонѣмыхъ, кольоніи вакаційнй и т. д.; 5) вкôнци школы середнй.

— **Испыты зрѣлости.** Въ дняхъ 16 до 21 с. м. вôдбувъ ся испытъ зрѣлости въ бережаньскôй ґімназіи пôдъ проводомъ ц. к. инспектора п. Левицкого. До испыту зголосило ся 19 абітурієнтôвъ, мѣжь ними 3 екстерністôвъ. Зъ добрымъ успѣхомъ здало испытъ 9 абітурієнтôвъ, а то: Теоф. Барусевичъ, Плят. Карпиньскій, Еман. Кольберґеръ, Вас. Кушнѣръ, Петро Лисинецкій, Исакъ Шенкеръ, Іос. Шольцъ (зъ вôдзначенємъ), Ал. Сероичковскій, Юст. Сокульскій и Юл. Дикій (екстерністъ). Три абітурієнты вôдступили вôдъ испыту, мѣжь ними оденъ екстерністъ; 3 одержали позволенє поправити оденъ предметъ по феріяхъ, а 3 (мѣжь ними оденъ екстерністъ) репробованй на рôкъ.

— **Про нещастя, якихъ наробила повѣнь** все ще надходять всѣлякй вѣсти. Такъ доносять зъ Коропця надъ Днѣстромъ: Дня 4 червня зачавъ Днѣстеръ выливати такъ нагло, що вже 5 го червня були залитй водою не тôлько всѣ огороды, але звыть 100 хатъ разомъ зъ будынками стояло пôдъ водою. Дня 6 червня люде зôстали безъ хлѣба у холодѣ и голодѣ, бо до 30 хатъ разомъ зъ будынками лежить поваленыхъ. Найстаршй люде не памятають такъ страшного нещастя, яке навѣстило нашъ Коропець зъ прилученымъ Перевôзцемъ. Люде въ розпуцѣ, що будуть робити зъ худобою, де все понищене. Великодушный п. Потворовскій посесоръ тутешный поспѣшивъ заразъ для нещастныхъ зъ першою помочію, и присылаючи не тôлько дѣтямъ голоднымъ обѣдъ, але всѣмъ найбѣднѣйшимъ (около 120 газдамъ) давъ по чвертцѣ муки и вечерю, приобѣцюючи ще й дальше ихъ ратувати. Крôмъ того позволивъ Вп. п. Потворовскій громадянамъ пасти на своихъ пасовискахъ даромъ худобу. — Пôдчасъ хмаролому въ Капукодрулевѣ на Буковинѣ згинуло такожь и троє людей а именно селянинъ Ганкевичь зъ двома малыми сынами.

– **Змѣна властителѣвъ.** Маєтности Порудно и Поруденко въ повѣтѣ яворôвскôмъ, дотеперѣшну власнôсть ґр. Ядвиги и Генриха Сгецкихъ купивъ адвокатъ дръ Алекс. Маріяньскій за 162.000 зр.

— **Смертнôсть въ австрійскôй арміи.** Въ справозданю буджетовои комісіѣ спôльныхъ Делеґацій находить ся табеля, що представляє смертнôсть въ австроугорскôй арміи вôдъ 1 сѣчня 1870 року до кôнця 1889 р. Зъ того представленя выходить, що смертнôсть въ арміи зменшає ся. Въ р. 1870 умирало на 1000 людей чиннои арміѣ ще по 13·5, въ слѣдуючôмъ роцѣ 13, а дальше въ кождымъ рокомъ зменшало ся число, ажь въ 1889 роцѣ упало на 4·5 pro mille. Въ деякихъ лѣтахъ якъ пр. 187 выносила смертнôсть 15·8, а то зъ причины холєры, въ 1879 и 1882 збôльшила ся смертнôсть такожь, задля повстанъ босаньскихъ. Взагалѣ констатує справозданє значне полѣпшенє вôдносинъ санітарныхъ въ нашôй арміи.

— **Арештованє вѣденьскихъ демонстрантôвъ.** Вчера рано арештувала вѣденьска поліція вôсьмохъ студентôвъ-москвофілôвъ, що допустили ся демонстраціѣ противъ Є Ексц. Впреосв. Митрополита. Арештованй называють ся: Романъ Алексевичъ, Юліянъ Яворскій, Михайло Копыстяньскій, Черлюнчакевичъ, Володим. Лаврецкій, Климъ Руденьскій, Йос. Крушиньскій и Володим. Щавиньскій. Всѣхъ арештованыхъ обжаловує ся о злочинъ въ § 153 зак. кар. Параґрафъ сей звучить: Хто урядника, священика, свѣдка и т. д. зъ причины сповнюваня обовязку зъ розвагою на тѣлѣ ушкоджує, стає ся виннымъ злочину тяжкого ушкодженя тѣлесного, хочь бы оно и не мало наслѣдкôвъ въ § 152 яко тяжке ушкодженє наведеныхъ.

— **Перерва на зелѣзници.** На шляху зелѣзницѣ Карапчѣвъ Берґометъ здержано рухъ поѣздôвъ зъ причины заваленя ся пôдмытого мосту. За два дни будуть поѣзды знову курсувати. На загроженôмъ мѣсци будуть подорожнй пересѣдати ся а пакунки переносити ся.

— **Нещасливй пригоды.** Въ рѣцѣ Стрыю утопивъ ся пôдчасъ купелѣ ученикъ VII клясы ґімназ. въ Стрыю, Брон. Фігавверъ. — Вахмайстеръ рахунковый при 8 полку уланôвъ стаціонованыхъ въ Монастирискахъ, Кунъ, згинувъ на улици раненый апоплексією. Померший лише що вернувъ бувъ зъ вôдбувшои практики судовои и по зложенôмъ испытѣ въ Чернôвцяхъ. Полишивъ жѣнку и троє дѣтей.

— **Розбôй на дорозѣ.** Въ Кучурмаре на Буковинѣ напали два тамошнй селяне въ ночи на дорозѣ на селянина Петра Паутія и обрабувавши его, убили его въ страшный спосôбъ. Убійникôвъ вже выслѣджено и арештовано.

Всячина.

— **Западаюче ся мѣсто.** Вже кôлька разôвъ згадували мы про мѣсто Пилы (Шнайдеміль) коло Бидґощи (Бромберґъ) въ Познаньщинѣ въ Королествѣ прускôмъ, де люде собѣ на нещастє вывертѣли керницю. Вôдъ тои керницѣ западає ся теперь цѣле мѣсто. Ось послухаймо, що розказує оденъ очевидець: „Вже теперь єсть страшне нещастє и нѣхто не знає, якй оно ще прибере розмѣры. Люде въ Пилахъ суть просто безсильнй супротивъ сего нещастя. Въ самôй серединѣ мѣста, двѣ найлюднѣйшй улицѣ вже зовсѣмъ опустѣли. Всѣ домы при тыхъ улицяхъ попукали и валять ся. Люде плачуть и заводять та шукають собѣ нового притулку. Всѣ способы заткати жерело не здали ся доси. Вода бухає и бухає безъ кôнця та выносить зъ собою зъ глубины велику масу

розбити ся, а за таку, що не розôбє ся, треба не пять, а хиба якихъ пятьдесять рублѣвъ заплатити. Ану спробуйте, Пальчіковъ и пустѣть вашу цигарницю на землю.

Пальчіковъ не давъ ся зловити на таку пробу, лишь сховавъ єѣ задля бôльшои осторожности въ коробку и вложивъ до кишенѣ та ще й сурдутъ на собѣ запнувъ.

— Нехай заплачу не знати кôлько, а таки мушу мати пѣнкову цигарницю! — думає собѣ Яґодінъ ще того самого дня. — Не буду цѣлый тыждень на обѣдъ до гостинницѣ ходити, и скôнчило ся! По сѣй малôй перервѣ взяли ся урядники знову до роботы. Коли они вôдтакъ вечеромъ выходили зъ бюра, приступивъ Яґодінъ до столоначальника и пытає:

— Де бы менѣ, Онисимъ Петровичь, найлѣпше купити пѣнкову цигарницю.

— А кôлькожь бы вы такъ за ню заплатили?

— Ну.... нехай три рублѣ.

— То ходѣть зô мною, я вамъ пораджу, яку купити, бо я на такихъ рѣчахъ добре розумѣю ся....

— Велике, вамъ, за то спаси-Богъ!

Онисимъ Петровичь и Яґодінъ пôшли вôдтакъ разомъ до якогось краму, де продають ся рѣчи для курцѣвъ и по довгôмъ перекиданю та торзѣ купили пѣнкову цигарницю за три рублѣ и пятьдесять копѣйокъ. Крамарь не хотѣвъ нѣякъ опустити и Яґодінъ заплативъ, думаючи собѣ:

— Нехай ще два дни довше голодую!

Цигарниця була делікатнои, жовто-бѣлои барвы, зъ бурштиновою пипкою на кôнци и лежала въ краснôй коробочцѣ, выложенôй атласомъ.

Яґодінъ подякувавъ Онисимови Петровичу за его помôчь и пôшовъ зъ своимъ скарбомъ домôвъ.

— Теперь ще за закуренє пôвъ рубля — думавъ вôнъ собѣ по дорозѣ идучи домôвъ. Треба буде таки добрыхъ десять днѣвъ живôтъ ремѣнцемъ стягнути.... та нехай тамъ!

На другій день показувавъ вôнъ своимъ товаришамъ цигарницю зъ морскои пѣнки. Всѣ хвалили, що вôнъ такъ добре купивъ.

— Хороша собѣ! — казавъ Пальчіковъ — але далеко дешевша якъ моя!

— Але колись буде дорога! — вôдповѣвъ Яґодінъ.

— Ану ко, скажи, коли? — спытавъ Пальчіковъ глумливо.

— Незадовго! — сказавъ Яґодінъ на трохи розгнѣваный.

Ще того самого дня по полудни ставъ вôнъ радити ся своеѣ ґаздинѣ, а та обѣцяла вышукати ему ґвардейского вояка, що знає ся знаменито на закурюваню цигарниць. Коли вôнъ на другій день вернувъ зъ канцеляріѣ, давъ воякови, що вже на него чекавъ, цигарницю и пôвъ рубля.

— За три недѣлѣ, буде така чорна якъ самъ чортъ! — сказавъ ему тогды воякъ.

— Лишь дивѣть ся, щобы була чорна.

— Вже я буду робити, що зможу!

Яґодінъ мусѣвъ теперь чекати. Дни минали поволи за днями. Щастє лишь, що й Пальчіковъ выдавъ на цигарницю всѣ свои грошѣ та не мôгъ теперь нѣчого бôльше купувати и тымъ способомъ дразнити своего товарища. Отто бы була бѣда для Яґодіна! А вôнъ и такъ мавъ немало клопоту зъ голодомъ.

Наконець въ три недѣлѣ и два дни принѣсъ ґвардистъ цигарницю. Червоный атласъ въ коробцѣ бувъ такій замащеный, що й годѣ було его розпôзнати, але за то цигарниця зъ жовтаво-бѣлои пѣнки зробила ся теперь красно темно-брунатна.

Яґодінъ ажь не знавъ, що собѣ робити зъ радости.

Зъ нетерпеливостію чекавъ вже того дня, коли буде мôгъ допечи Пальчікову. Такій вже бувъ неспокôйный, що не мôгъ цѣлу нôчь спати и ока не зажмуривъ.

Наконець надôйшовъ довго ожиданый день.

Ледви що вôнъ переступивъ за порôгъ канцеляріѣ, якъ вже й зъ тріюмфуючою міною выймивъ цигарницю зъ кишенѣ. Всѣ его товаришѣ ажь роты порозззявляли, такъ имъ сподобалась цигарниця; не могли єѣ нахвалити ся.

землѣ, а тымъ пôдмулює чимъ разъ бôльше ґрунтъ пôдъ мѣстомъ. Земля въ мѣстѣ западає ся чимъ разъ дальше и може стати ся, що й цѣле наше мѣсто западе ся. Доси завалило ся вже богато домôвъ и 400 людей остало ся безъ даху; шкода выносить вже кôлька міліонôвъ марокъ. Цѣкаво буде послухати, якій бувъ початокъ сего нещастя. Выходяча въ Пилахъ нѣмецка ґазета, Schneidem. Tagblatt, такъ о тôмъ доносить:

„На тôмъ мѣсци, де выверчено артезійску керницю, була зъ давенъ давна звычайна керниця, зъ котрои вода була нѣбы досыть добра до пиття. Ажь коли минувшого року грозила холєра, звернено увагу на сю керницю. Комісія санітарна розслѣдила ту воду и сказала, що она не здорова до питя. Маґістратъ наказавъ отже, щобы керницю вывертѣли глубше. Керничникъ Гутъ взявъ ся заразъ до роботы и при кôнци минувшого року почавъ вертѣти глубшу керницю. Коли довертѣвъ ся до глубины 54 метрôвъ, почала вода бухати зъ неи зъ страшною силою и несла велику масу пѣску. Щобы добути чисту воду, верчено ще глубшеи запускано въ выверчену дѣру руры. Тѣ руры однакъ заткали ся и вода перестала была зъ разу течи. По якôмсь часѣ стала вода показувати ся коло руръ и текла зъ кождымъ днемъ чимъ разъ бôльше и выносила пѣсокъ. Завôзвано знатокôвъ и казано керничникови зладити другѣ руры. На нещастє не прибули анѣ знатоки анѣ керничникъ не доставлявъ руръ, а вода якъ текла, такъ текла чимъ разъ бôльше.

Дня 26 мая постановлено добути руры и заткати дѣру мѣхами пѣску, камѣнемъ та мервою, але то нѣчого не помагало. Показало ся, що вода пôдмывае домы, котрѣ стали поволи трѣскати, ба, на найблизшихъ показали ся навѣть розколины, котрѣ зъ кождымъ днемъ ставали чимъ разъ бôльшѣ. Знатоки наказали тогды обвести выверчену дѣру доокола мурованымъ цимбринємъ и запустити єго ажь до цѣлця (до глипы не перепускаючои воды). Тымчасомъ вже дня 2 червня показала ся наразъ велика вода въ пивницяхъ одного дому и въ мѣстѣ наставъ страшенный переполохъ. Сторожа пожарна мусѣла заразъ ратувати людей. Теперь ажь стали мурувати цимбрине, але то ишло якось пиняво. Зъ Берлина приѣхавъ тамошный керничникъ Баеръ, великій знатокъ въ своѣмъ фаху и обѣцявъ ся вôдтакъ заткати выверчену дѣру а заразомъ и добути чисту воду. Дня 8 червня розпочавъ Баеръ нове верчене, але стрѣтивъ такѣ перешкоды, що лишь зъ великимъ трудомъ мôгъ ихъ побороти. Тымчасомъ дня 15 червня завалило ся вымуроване цимбрине и щастє ще, що не убило. Нове верченє не помагало нѣчого, а небезпечнôсть ставала чимъ разъ бôльша. Минувшои недѣлѣ завалила ся задна часть одного дому, а въ понедѣлокъ завалила ся и передна єго часть. Опôсля стали ся такожь валити ще й другѣ въ мѣстѣ домы. Брукъ на улицяхъ попукавъ и поробили ся широкѣ розколины, а бôльшѣ домы стали хилити ся на меншѣ, ажь наконець 20 домôвъ завалило и бôльше якъ сто родинъ остало ся безъ даху. Земля въ цѣлôмъ мѣстѣ почала усувати ся, а коло самого жерела запала ся вже бôльша якъ на метеръ. Въ мѣстѣ наставъ теперь сумъ и страхъ; людей бере ся розпука, бо не знати, чи дасть ся якъ сему нещастю зарадити.

— Отто вамъ разъ цигарниця! – вôдозвавъ ся Онисимъ Петровичь голосомъ знатока, и не мало бувъ гордый зъ того, що то вôнъ помагавъ купувати таку красну рѣчь.

Яґôдінъ ажь розплывавъ ся въ своѣмъ щастю.

Пальчіковъ ставъ бѣлый якъ стѣна, коли побачивъ, що непостôйнѣ товаришѣ забули вже не єго бурштинову циґарницю а выхвалюють теперь пѣнкову.

— Дуже красна, дуже красна — зказавъ и вôнъ зъ тиха, — але.... ану кинь єѣ теперь на землю!

Яґôдінъ, невный свого, зъ спокоємъ пустивъ цигарницю на землю. Брунатна дутка упала на дошки, вôдтакъ щось слабенько трѣсло и зъ цигарницѣ лежали на земли лишь дрôбнѣ кусники.

Коли вже всѣ зъ перестраху опамятали ся, сказавъ Онисимъ Петровичь причину зовсѣмъ спокôйно: „Ще замало була закурена, — а вôдтакъ выйшовъ.

Зъ сльозами въ очахъ позбиравъ Яґôдінъ кусники зъ землѣ.

А Пальчіковъ, усмѣхаючись зъ вдоволеня, вынимивъ свою бурштинову цигарницю зъ кишенѣ, встромивъ въ ню папѣроску и куривъ. Втягаючи зъ неи дымъ цѣлымъ ротомъ, пускавъ єго носомъ и нѣбы то чекавъ, ажь засхне письмо на папери, котрый якъ разъ записавъ до кôнця....

Господарство, промыслъ и торговля.

— Ц. к. Дирекція руху зелѣзницѣ державныхъ у Львовѣ доносить, що зъ днемъ 25 червня с. р. розкладъ ѣзды поѣзду мѣшаного ч. 1653 на шляху Красне-Броды-Радивилôвъ буде змѣненый. Поѣздъ сей буде вôдходити на будуче зъ Красного о годинѣ 7 мін. 35 рано а приходити до Бродôвъ о год. 8 мін. 56 рано, до Радивилова же о год. 9 мін. 29 передъ полуднемъ.

Полученя поѣзду мѣшаного ч. 1653 въ Краснôмъ зъ поѣздомъ посп. ч. 1 зô Львова и зъ поѣздомъ особовымъ ч. 16 зъ Пôдволочискъ, якъ такожь въ Радивиловѣ зъ поѣздомъ ч. 4 зелѣзницѣ росс. полуднево-захôдной до Кієва не пôдпадуть змѣнѣ. Часы вôдъѣздôвъ и приѣздôвъ поѣзд. ч. 1653 поданѣ суть пôсля годинника середно-европейского.

Близшѣ даты що до поѣзду ч. 1653 знаходять ся въ дотычнôмъ оповѣщеню, въ тектурѣ до стѣнного розкладу ѣзды, якъ такожь въ додатку IV до розкладу ѣзды поѣздôвъ особовыхъ въ видѣ кишеневôмъ. Тымъ, що мають сѣ пôдручники, выдасть ся на жаданє въ касахъ стаційныхъ такожь згаданѣ додатки.

— **Станъ воздуха** за минувшѣ добы числячи вôдъ 12 год. въ полудне дня 22 до 12 год. въ полудне дня 23 червня середна теплота була + 13·8° Ц., найвысша + 16·2 Ц вчера по полудни), найнизша + 12·5° Ц въ ночи. Баром. иде въ гору (761) Вѣтеръ буде захôдный, слабый, теплота пôднесе ся до + 18·0° Ц., небо буде переважно захмарене малый дощь, впрочôмъ погода.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 22 с. м. пшениця 8·75 до 9·—; жито 6·75 до 6·90; ячмѣнь 5·50 до 5·80; овесъ 6·75 до 7·—; рѣпак 12·50 до 13·25; горохъ 6·— до 8·50; вика 5·60 до 6·10; насѣнє льняне 11·50 до 12·—; бôбъ —·— до —·—, бобикъ 5·— до 5·50; гречка 8 до 9·—; конюшина червона 65·— до 70·—; бѣла 70·— до 85·—; шведска —·— до —·—; кминокъ 25·— до 26·—; анижъ 34·— до 36·—; кукурудза стара 6.10 до 6·30; нова —·— до —·—; хмѣль 78·— до 80·—; спірітусъ готовы 14·25 до 14·75

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 23 червня. Кн. Фердинандъ болгарскій вôдъѣхавъ вчера вечеромъ о 9 год. до Софіѣ.

Берлинъ 23 червня. Засѣданя нового парламенту розпôчнуть ся дня 4 липня. Цѣсарь маѥ особисто вôдкрыти парляментъ. Кн. Аоста одержавъ ордеръ Червоного орла.

Лондонъ 23 червня. Присланѣ сюды зъ Парижа докторы Шарко и Бруардель орекли, що Герца не можна перевозити безъ зашкодженя єго здоровлю.

Остатными часами вышли зъ друку книжки, що ихъ кождому горячо поручає ся:

1. **„Кобзарь" Тараса Шевченка**, найновѣйше выдане, въ невиданôй ще у насъ хорошôй оправѣ. Цѣна 4 зр. 50 кр., а зъ пересылкою въ шабатурдѣ 5 зр.

2. Славный твôръ Американина Кенана **„Сибѣръ"**. Цѣна 1 зр. 20 кр.

3. **Записки наукового товариства имени Шевченка**, частина I. Цѣна 1 зр. и

4. **Збѣгцѣ въ Новороссии**, повѣсть Г. Данилевского зъ часôвъ кольонізации степôвъ. — Цѣна 1 зр.

Тѣ книжки дôстати можна въ друкарни наукового товариства им. Шевченка у Львовѣ, ул. Академічна ч. 8. (7—10

Курсъ львôвскій

зъ дня 23 червня 1893.

	платять зр.	платять кр.	жадають зр.	жадають кр.
1. Акціи за штуку.				
Банку гіп. гал. по 200 зр.	375	—	—	—
Банку кред. гал. по 200 зр.	—	—	215	—
2. Листы заставнѣ за 100 зр.				
Банку гіп. 5% льос. въ 40 лѣт.	101	20	101	90
„ „ 5% выльос. въ 10% прем.	110	15	110	85
„ „ 4½% льос. въ 50 лѣт.	100	—	100	70
Банку краєв. 4½% льос. въ 51 лѣт.	100	50	101	20
Тов. кред. 4% I еміс.	98	50	—	—
„ „ 4% льос. въ 41½ лѣт.	97	50	—	—
„ „ 4½% льос. въ 52 лѣт.	100	25	100	95
„ „ земск. 4% льос. въ 56 лѣт.	98	—	—	—
3. Листы довжнѣ за 100 зл.				
Гал. Зав. кред. сел. въ лікв. (6%) 3%	—	—	—	—
„ „ „ „ „ „ (5%) 2½%	—	—	—	—
Общ. р. кр. Зав. для Гал. и Бук. въ лікв.	50	—	—	—
4. Облиґі за 100 зр.				
Индемнія. гал. 5%	—	—	—	—
Гал. фонд. проп. 4%	97	50	98	20
Облиґи комун. Банку кр. 5% I еміс.	—	—	—	—
„ „ „ „ 5% II „	102	50	—	—
Позич. кр. въ р. 1873 по 6%	105	—	—	—
„ „ „ 1883 по 4½%	100	30	101	—
„ „ „ 1891 по 4%	96	—	—	—
5. Льосы.				
Мѣста Кракова	23	50	24	—
„ Станіславова	40	—	42	—
Льосъ черв. хреста австр. (курсъ вѣд.) по 10 зр.	18	50	19	—
Льосъ черв. хреста угорск. (курсъ вѣд.) по 5 зр.	12	75	13	25
6. Монеты.				
Дукатъ цѣсарскій	5	80	5	90
Рубель паперовый	1	29½	1	31—
100 марокъ нѣмецкихъ	59	95	60	45

Надôслане.

Листъ отвертый

до Вп. Пана **М. Фрайліха** бандажиста-спеціяліста **у Львовѣ, ул. Шпитальна ч. 4 а.**

Высокоповажаный Пане!

Лишь старанной опѣцѣ Вашôй, дуже знаменито веденôй, завдячую нинѣ щасливе моє подужанє зъ руптуры, тымъ небезпечнѣйшои, що появила ся була по обохъ сторонахъ, не лишаючи менѣ богато надѣѣ.

Нинѣ обава уступила мѣсце внутрѣшному спокоєви и вернула утрачене здоровлє, задля того позвольте, щобымь Вамъ высказавъ моє узванє для Вашои вѣдомости, а правдиву вдячнôсть за старанне занятє ся моимъ вылѣченемъ.

Зъ поважанемъ

С. Вайцманъ

Львôвъ дня 10 мая 1893.

(Impressa 64)

За редакцію вôдповѣдає **Адамъ Креховецкій.**

ИНСЕРАТЫ.

Вѣденьска фабрика амалій

поручае

найновѣйше патентоване начине кухонне зъ внѣ ґальванічно нікльоване, у внутрѣ повлечене чистою и дуже тревалою емаліею.

До набутя у Ивана Шумана у Львовѣ

площа Бернардиньска и у всѣхъ бôльшихъ торговляхъ зелѣза.

СТАРУ житнѣвку, старку, ратафію, розолісы, лікеры, румы и т. п.

поручае

ц. к. упр. Рафінерія спірітусу, Фабрика руму, лікерôвъ и оцту

ЮЛІЯ МІКОЛЯША

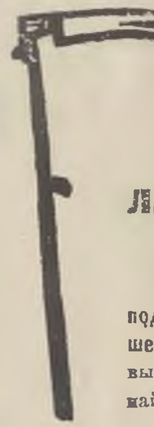
у Львовѣ.

Складъ для мѣста Львова

ул. Коперніка ч. 9. 23

Косы зъ маркою сѣчкарня

зъ англійскои срѣбнои стали

посылае громадамъ и поодинокимъ господарямъ въ довôльнôй довготѣ **пôдъ ґаранціею** за кожду штуку. Єсли коса не буде такъ добре косити, якъ я обѣцяю, то перемѣнюю косу 5—6| разôвъ

Одинокій складъ фабричный для Австро-Угорщины

Л. І. ПАТРАХЪ въ СТРЫЮ

въ Галичинѣ

Тоти косы суть свѣтовои славы задля своеи легкости, подвôйного гарту, легкого замаху и вытрималости въ кошеню. Ковальце выдержуе кôлька днѣвъ. За одноразовымъ наостреню можь косити 120 до 150 крокôвъ, навѣть найтвердшу гôрску траву.

Довг.:	62	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	115	120 цтм.
Цѣна:	1·00	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·70	1·80	1.90	2·00	2·20 зр. ав.

Марморовый камѣнь до остреня косы.

Довгота стм.	18	21	22	25	въ кôнци звычайнѣ брусики мармор.
Цѣна за штуку кр.	30	35	38	40	16 кр.

Посылка найблизшою почтою лише за готôвку або послѣплатою.

Осторога передъ фалшôвниками. Правдивѣ Патраха косы суть лише тоти, котрѣ мають марку охоронну **сѣчкарня** (докладну пôсля повысшого взôрця) якъ также **выбиту фірму L. J. Patrach.**

Вôдбирати можь лишь впростъ вôдъ **Л. І. Патраха че Стрыю** (Галичина).

Вôдъ 10 кожда одинацята даромъ и одинъ камѣнь. 1

ГАЛИЦКІЙ 11

БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

почавши ôдъ 1 лютого 1890 поручае

4% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 30 дневымъ выповѣдженемъ

3½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 8 дневымъ выповѣдженемъ, всѣже знаходячѣ ся въ обѣзѣ

4½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 90 дневымъ выповѣдженемъ, будуть опроцентованѣ почавши вôдъ дня 1 мая 1890 по 4% въ дневымъ терминомъ выповѣдженя.

Львôвъ, дня 31 сѣчня 1890. **Дирекція.**

С. Кельсенъ у Вѣдни

поручае

Кльосеты зъ переплывомъ воды и безъ того. — Руры клосетовѣ. — Каналовѣ насады зъ патентовымъ замкненемъ. — Збôрники на воду. — Комплетнѣ урядженя купелевѣ. — Вентіляторы. — Приборы до водотяговъ, якъ також руры ляні и кованѣ. — Помпы, фонтаны и и всякѣ арматуры.

Заступники для Галичины и Буковины

Львôвъ ГАМЕЛЬ и ФАЙГЕЛЬ Коперніка 21.

На жаданє высылає ся катальоґи.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.